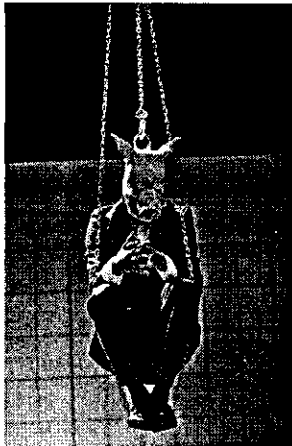

Összegyűjtöttük, mi az, ami különösen tetszett nekünk, ami nyomot hagyott bennünk, amire szívesen gondolunk vissza az év utolsó napján

Emlékezetes történések a kultúrában 2011-ben

Év vége lévén jöjjön egy kis szubjektív summázás néhány művészeti ágra fókuszálva, abból az alaptézisből kiindulva, hogy ízlések és pofonok...

Az év színházi fotója az év előadásából. Aki látta A hentessegédet, azt is tudhatja, ki van a képen. (Dömötör Ede felvétele)

ÖSSZEÁLLÍTÁS

Alapos elemzés helyett csupán néhány pillantképet szeretnénk felvillantani 2011-ből.

Színház

A Komáromi Jókai Színház legmerészebb előadása, A hentessegéd bizonyult a legjobbnak a hazai magyar felhozatalból, legalábbis szerintünk. A Ladislav Ballek regényéből készült színpadi adaptációban egy izgalmas történelmi korszak elevenedik meg: az 1945–48-as időszak, amikor mindenki mohón élni, élvezni, boldogulni és gazdagodni akart. Mi, nézők pedig gondban vagyunk, vajon van-e jogunk ítélkezni felettük. A második világháború után egyfajta kétségbeesett hedonizmus tombol a magyar vidéken, ahová a szlovák Riečan hentes és családja érkezik. A bolt régi tulajdonosától örököl egy segédet, aki a seftelés, ügyeskedés nagymestere, neki köszönhetően meg is tollasodik a család. Ezzel egy időben a feleség és a kamasz lány megdöbbentő változáson megy keresztül. Nem csak a helyi divathoz alkalmazkodnak gyorsan, hanem erkölcsileg is egyre ledébbek lesznek, amit a becsületes, jó lelkű családfő döbbsent értetlenséggel szemléli. Az ilyesfajta történetekben sok a csábító klisé: az édesből könnyen lesz negédes, az egyszerűből szimpla. Rastislav Ballek, az író fia azonban rendezőként ügyesen halásztta ki az előadást a cukoroldatból azzal, hogy helyenként szociográfiailag hitelesítette a dolgokat, másutt pedig az abszurd és a groteszk felé vitte el a jeleneteket. Az előadásra a harsogó kontrasztok ellenére is egységes szemlélet jellemző. Fabó Tibor pedig tényleg telitalálat a hentes szerepére. A többiekkel ellentétben nála szinte csak belül történnek a dolgok, azaz ő kapta a legnehezebb feladatot ebben a szürrealista látványszínházban. Nem játszik főhőst, nem tolakszik mások elé, mégis ő az előadás főszereplője. Csak remélhetjük, hogy A hentessegédet műsoron tartják még egy darabig, mert értékeihez képest eddig elég kevésszer játszották.